

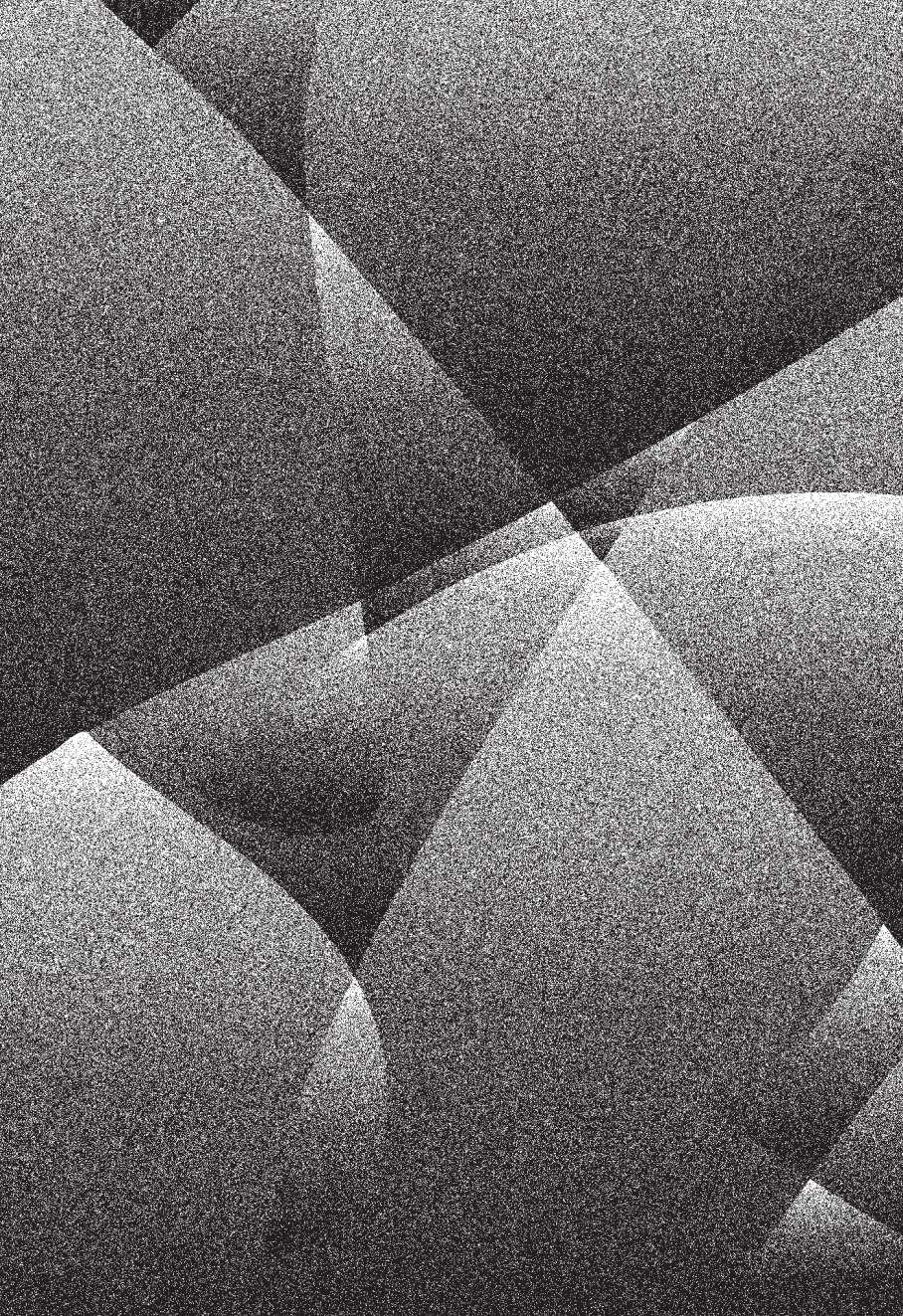
Ana
Dragu

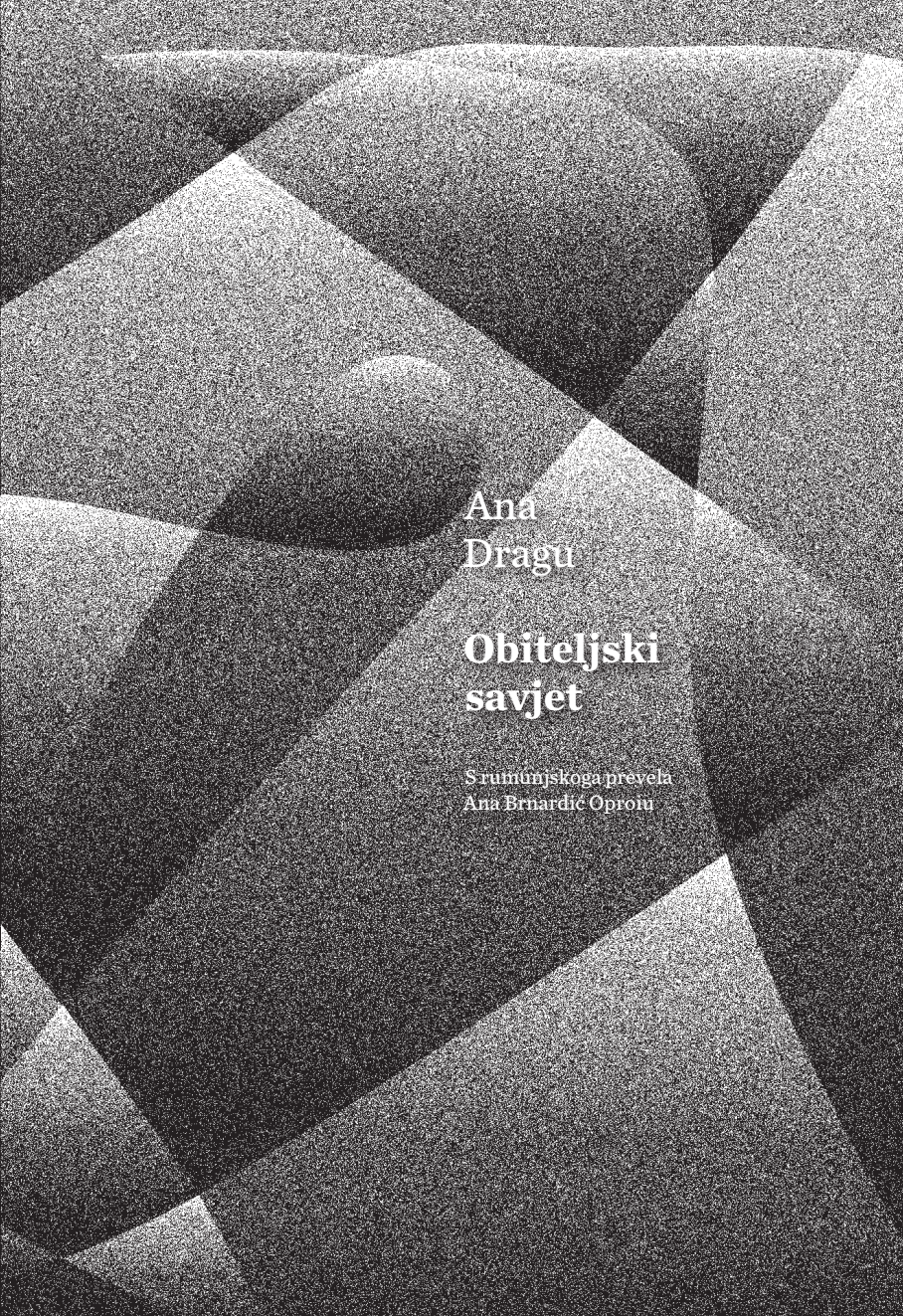
**Obiteljski
savjet**

Ana
Dragu

**Obiteljski
savjet**

Zagreb, 2022.

Ana
Dragu

**Obiteljski
savjet**

Srpskohrvatskoga prevela
Ana Brnardić Oproiu

Obiteljski savjet

ne paliti grijanje sve do kraja studenog
jesti više krumpira
čorbu gulaš paprikaš s jogurtom
pržene ili kuhane krumpire
pire, gratinirani, pečeni
francuski krumpir
za nebeska stvorenja

primiti staru odjeću kao milostinju
nova je odjeća ionako kineska
Fuck China! Fuck nadiruća zimo!

posudit ću novac za meditaciju
i znaš što, rekla sam zaštitnički,
kad sam bila malena omatala sam bilježnice u papir,
ne u svjetlucave omote
bio je smeđ ali sada postoji i u boji
papir u boji!
možeš odabrati boju koju želiš

nema nikog u hodniku pa ne ostavljaj upaljeno svjetlo
počela sam vikati
dok je moja kći vukla pidžamu do kreveta

to te svjetlo neće ugrijati.

Osmi marta i sedmi marta i uvijek

Dobra večer,
nazvala sam da mi kažeš sretan rođendan.
Pustila sam da prođe 24 sata
ali sam pomislila da bi mi rado rekao sretan rođendan.

I stoga što govorim iz dužnosti
dugo šutim
onda kad bih htjela govoriti
sve se odvija suprotno mojoj naravi
želim postaviti filter message
a stavim accept
unlike
a dam like
želim staviti unfollow
a stavim follow
od zvuka telefona poželim urlati,
urlam u sebi zatim pristojno:
Halo! Izvolite! Kako vam mogu pomoći?
urlam u sebi
urlam.

Jer me pozdravite
moram odgovoriti
jer sam to ja
i stadion pun ljudi lišenih e l e m e n t a r n e
nježnosti
koji žele govoriti

odnositi se
žaliti se
objaviti
informirati
upoznati me

jer moje su se misli
koža i sinapse
ugasili
i nikad nema mira
i nikada nije dovoljno mračno
nikad dovoljno mira
da pojmem: bila si jako lijepa
nisam tada shvaćala koliko si lijepa bila.

jer
zvono
i kucanje na vrata
uvrću mi želudac
odgovaram beskrajno nježno:

dobra večer, žao mi je što se tako osjećate.

urlik iziđe jedan milimetar izvan usta
i padne na tlo.

Tužnija od udžbenika

tek je utorak i dođe mi da plačem
praznici su gotovi
i period od sljedeća tri mjeseca.

dječje kraljeznice svijaju se brzo i odlučno
pod teretom školskih udžbenika.

na posao!

ništa s mekim mesom
nije čovjekov prijatelj.

Iznad nas uragan

Vikala sam koliko sam tiše mogla
u nadi da će tih nekoliko kilograma viška
ispariti disanjem

kako tvrde lijepi ljudi sa Stanforda
Samo si se napola osvrnuo
kad sam se približila stolu
nisi rekao sjedni
nastavio si s besmislenom raspravom o poeziji
kao da si u meni
načas nazro
hrupeći
kraj.

Prvi kadrovi filma o miru

kad bi netko došao
i tiho srcem pokucao
na vrata
imala bih barem koga otjerati

ali eto nitko ne dolazi
djeca su još prije prošla kroz sobu
prevrnula mi šalicu s kavom
na plahtu

umotam mrlju
stavim drugi jastuk pod glavu

Drugi kadar filma o miru

u jednom jutru
da imam samopouzdanje prodavačice kruha
njezine bistre plave oči
koje trepću u ritmu blagajne

sposobnost rukovanja desecima noževa
s mislima daleko od ruku
na drugom kraju svijeta gdje ustaješ
ti
nesigurno iz kreveta

prođeš kroz hodnik i ispred
ogledala proučavaš kartu
koju ti je zgužvani jastuk otisnuo
na lice:

sâm sam
i stvari u koje se dugo gleda
gube
polagano
ljepotu.

Ne sreća

nisi otišao

da si otišao ne bi imalo smisla da ti pišem o tome kako
svaka misao postane malena

i svaki čovjek postane majušan djeca iščeznu iz okoline
predmeti nestanu ne znaš ni jesi li ih uopće dotaknuo

ispravna je tek operacija koju svakodnevno izvodimo
nad sjećanjem

odvoji si glavu jednom dnevno

izvuci sjećanje koje ti oduzima dah

tvoje tijelo je T u lijenim rukama sluškinje.

2014-02-07 00:21 GMT+02:00

bila sam stara ali sad sam dobro
kaže istina
grad je pod snijegom više ne govorim sama ni tebi
budućnost
što dalja to me više zaokuplja
imam djecu
dakle ne uzimam u obzir šansu koju ti pruža
bolnica za psihičke bolesti

u trenutku panike iznenadila sam samu sebe
ohrabrivši se tvojim glasom
par riječi
ne znam jesi li ih ti jednom izrekao ili sam samo
izmislila da jesi
sjedim u svojoj potrganoj fotelji i slušam smijeh iz kuhinje
što nagoviješta veliko gurmansko uživanje

slijedi osvježenje
dobit ćemo kredite i njima platiti račune
i rate i zdravu hranu bit ćemo puna trbuha
bit će toplo
natočit ćemo benzin i putovati oko zgrade
uvijek oko zgrade
ultrasofisticirani
ultraadaptirani
moguće besmrtni

Završni ispiti su gotovi

umorna sam zbunjena i puna kemijskih olovaka
pomislio bi da su to modrice s kojima ujutro odlazim od tebe
i koje mi diskretno prave društvo cijelim putem
450 km od izlaza iz tvog grada
do ulaza u moj grad
450 km
ustrajno promatram prazno sjedalo zdesna
s onim čudnim osjećajem
nesreće

<http://www.sciencealert.com>

/reality-doesn-t-exist-until-we-measure-it-quantum-
experiment-confirms

At the quantum level, reality does not exist if you are not
looking at it

danas ujutro
danas ujutro
kad sam vam svima troma poslala poruku
/umro je A. B. koji užas/
počeo si mi još više nedostajati
stabla u dvorištu imala su hrpe cvijeća malenog i ružičastog
užasno ružnog i s mirisom po bolnici

odjurila bih da te vidim u Sinagogi
da uđem na samo nekoliko sekundi da te vidim među
mladim olimpijcima
s leđa
i zatim da odjurim kući i zaključam se
i da pošaljem poruku cijeloj grupi
ne izlazite iz kuće
umiru random mladi pjesnici
s malom djecom.

Imunitet nesporazuma — Liberty Bridge

Nakon što sam uzalud okretala ručicu na aparatu za suvenire
a da nijedan novčić nije pao
dugo pušeći na terasi pored uspinjače
s tobom razgovaram

Budimpešta

grad bazena s kipućom parom
s arogantnim mladićima
i neobično elegantnim prodavačima:

Kuća terora
užegli jelovnik za turiste i
ledena kiša na Szent Gellért hegye

sve to skupa
kotrljam nizbrdo u bačvama u kojima tuga
čini nadljudske napore
da se preoblikuje u nostalgiju

Tvoja kuća, Ištване
puna je gostiju, pasa, djece i paprike
odrastao si imaš djecu
nevjerojatno veliku
pušimo u istom gradu
iako sam ja odavno prestala pušiti
stoječki

i ne želim zaboraviti
zahrđale željezne cipelice na obali kék Duna
pod kojima i dalje plutaju vriskovi
što ih struja nije progutala
židovske djece ustrijeljene u glavu

Pûsti Bulevar Andrassy
mirno probavlja
velike eksplozije
Ribarska tvrđava
muzej glazbe
muzej farmacije

ni vožnja brodićem ispod svih mostova
kojima **si baš tada ti mogao proći**

Toplice Székenyi
pukotine na koži iz kojih noć brizga svjetlo
i Trg heroja
gdje
među Kinezima u plastičnim pelerinama
koji ushićeno viču

insert sun insert sun

obješeni o vrhove selfie-štapova
klik, klik smiješak!
zaustavila sam se
i ispo vraćala.

Već tri dana okrećem ručicu na aparatu za suvenire
u Kraljevskoj palači
a da ne ispadne ni jedan novčić
čekam te.

Kakva sreća

nakon noći
u kojoj je ostao bez mene
iznova pronalazimo domaće ritmove
kao nakon dugog razdoblja hospitalizacije
ne započinjemo nikakve rasprave
zidovi su okupani plavom svjetlosti
u fotelji zatvorenih očiju slušam Algiers
na jednu slušalicu

ležeći u krevetu
D. sluša na Youtubeu
intervjue sa željezničarima

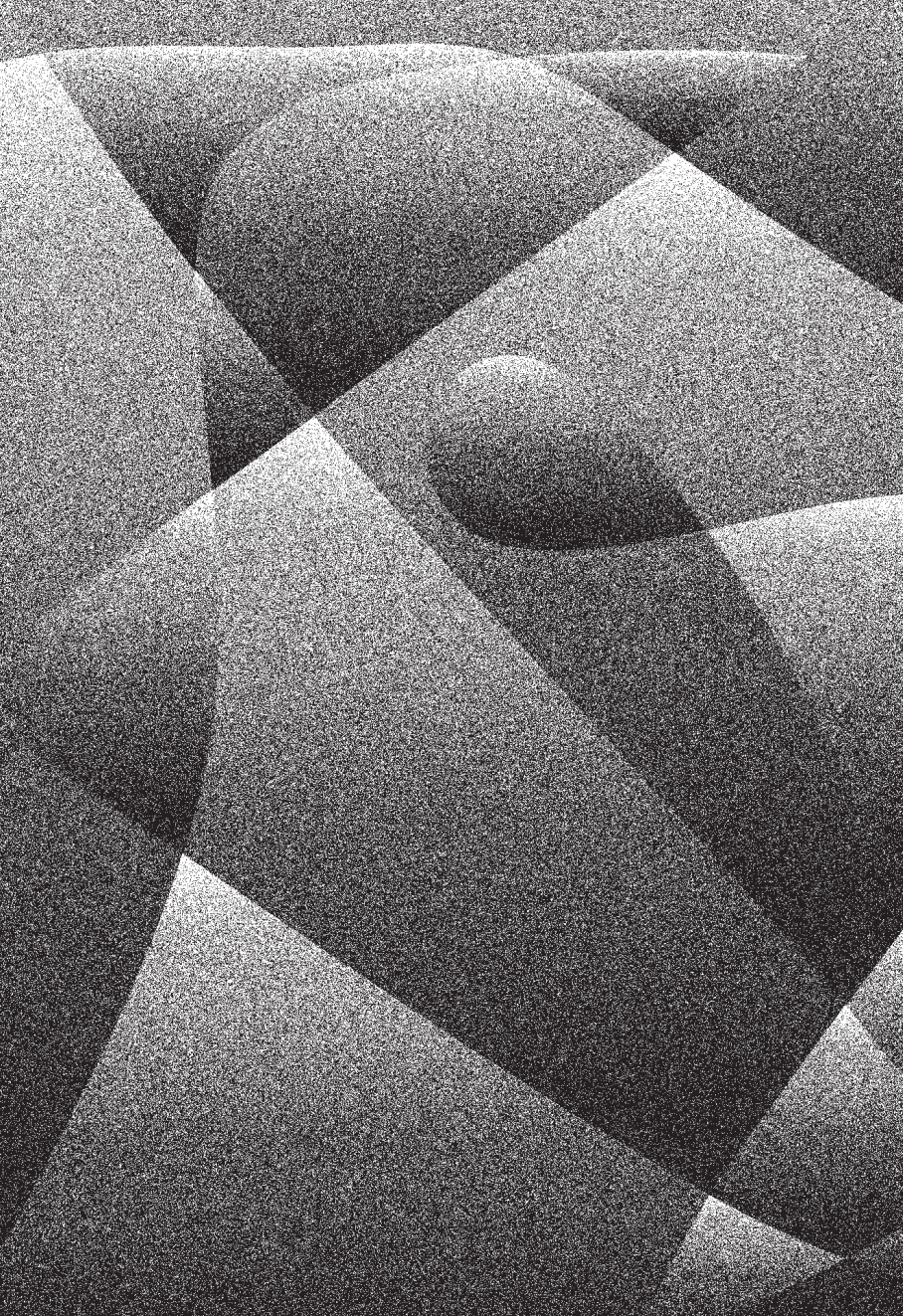
svijetleća žaba iz Krakova
podsjeća me na tebe
to je naša besmrtna igračka
mirno vrši svoju dužnost
čak i kad nema nikoga kod kuće

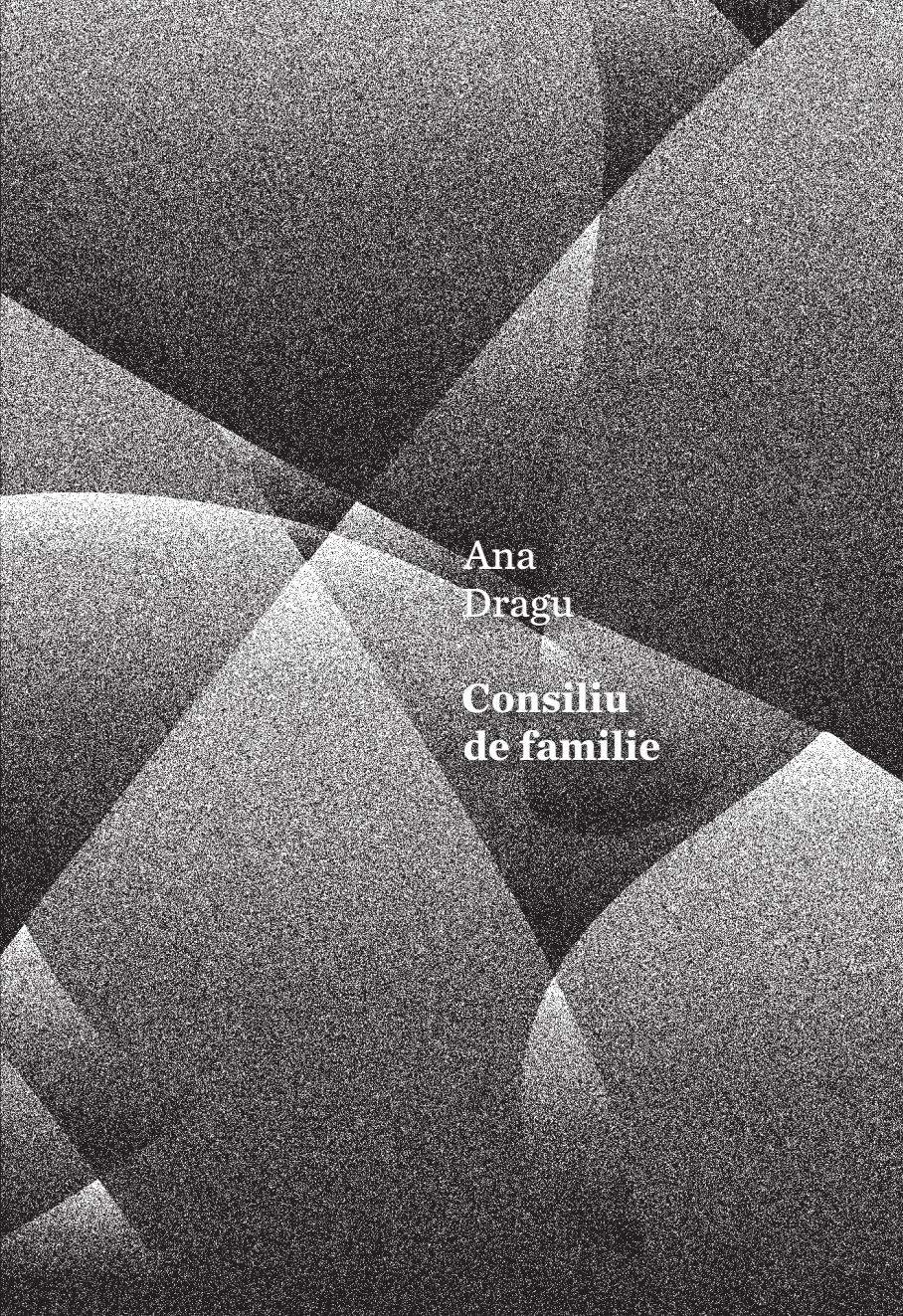
Moć

ako ne ugasiš svijetleću žabu sutra ćeš biti
jako umorna
i govorit ćeš gluposti djeca će ti se smijati
ako je ne ugasiš isti čas
gotova si

Djeca

imam djecu
želim djecu
kako je dobro što spavajući uz tebe
rodila sam djecu
pravite djecu
mnogo djece
djeca ti ne daju umrijeti
djeca ti ne daju da pišeš.

Ana
Dragu

**Consiliu
de familie**

Consiliu de familie

să nu pornim centrala decât la sfârșit de noiembrie
să consumăm mai mulți cartofi
ciorbă tocană papricaș cu iaurt
cartofi prăjiți sau copti
piure, gratinați, răntăliți
cartofi franțuzești
pentru ființe cerești

să acceptăm hainele vechi de pomană
hainele noi sunt oricum chinezești
Fuck China! Fuck iarna invadatoare!

o să împrumut eu banii pentru meditații
și știi ce, i-am spus protectoare
când eram mică îmi înveleam manualele în hârtie,
nu în coperte strălucitoare
era maro dar acum există și colorată
hârtie colorată!
îți poți alege culoarea preferată

nu e nimeni pe hol deci nu lăsa becul aprins
am apucat să strig
în timp ce fică-mea își târa pijamaua
spre pat

becul ăla nu ține de frig.

8 Martie și 7 martie și mereu

Bună seara,
am sunat să îmi spui la mulți ani.
Am lăsat să treacă 24 de ore
dar m-am gândit că ți-ar placea să îmi spui la mulți ani.

Pentru că vorbesc din obligație
tac îndelung
atunci când aș vrea să vorbesc
totul se întâmplă împotriva naturii mele
vreau să dau filter message
și dau accept
unlike
și dau like
vreau să dau unfollow
și dau follow
sunetul telefonului mă face să urlu.
urlu în interior apoi politicos:
Alo! Spuneți, vă rog! Cu ce vă pot ajuta?
urlu înăuntru
urlu.

Pentru că mă salutați
trebuie să răspund
pentru că sunt eu
și un stadion plin de oameni lipsiți de e l e m e n t a r ă
tandrețe
care vor să spună

să relateze
să se plângă
să anunțe
să informeze
să îmi aducă la cunoștință

pentru că gândurile mele
pielea și sinapsele
s-au stins
și nu e niciodată liniște
și niciodată destul întuneric
niciodată îndeajuns de liniște
să procesez: erai foarte frumoasă
eu nu îmi dădeam seama atunci cât de frumoasă erai.

pentru că
soneria
și ciocănitul la ușă
îmi întorc stomacul pe dos
cu infinită tandrețe răspund:

buna seara, îmi pare rău să aud că vă simțiți.

urletul iese un milimetru în afara gurii
și cade la pământ.

Mai tristă decât un manual

e abia marți și-mi vine să plâng
s-a terminat vacanța
și timpul din următoarele trei luni.

coloanele copiilor se curbează rapid și sigur
sub greutatea manualelor școlare.

la muncă!

nimic din ce are carnea fragedă
nu e prietenul omului.

Deasupra noastră uraganul

Am urlat cât de încet am putut
în speranța că cele câteva kilograme în plus
se vor evapora prin respirație

cum spun oamenii frumoși de la Stanford
că se face
N-ai întors decât parțial capul
când m-am apropiat de masă
n-ai spus stai jos
ți-ai continuat discuția incoerentă despre poezie
ca și cum ai fi zărit prin mine
o fracțiune de secundă
năvălind
sfârșitul.

Primele cadre dintr-un film despre liniște

dacă ar veni cineva
să bată încet din inimă
în spatele ușii
aș avea cel puțin pe cine să alung

dar uite că nu vine nimeni
copiii au trecut prin cameră mai devreme
mi-au vărsat cana de cafea
pe cearșaf

învelesc pata
îi așez cealaltă pernă la cap.

Al doilea cadru dintr-un film despre liniște

într-o singură dimineață
să am siguranța vânzătoarei de pâine
ochii ei limpezi albaștri
care clipesc în ritmul casei de marcat

abilitatea de a mânui zeci de cuțite
cu gândurile tot mai departe de mâini
la celălalt capăt al lumii unde te ridici
tu
nesigur din pat

traversezi holul și-n dreptul
oglinzii studiezi harta
pe care fața de pernă uzată ți-a imprimat-o pe obraz:

sunt singur
și lucrurile privity îndelung
își pierd
încet
frumusețea.

Non bucurie

n-ai plecat
dacă ai fi plecat n-ar fi avut rost să îți scriu despre cum
orice gând se face mic
și orice om se face minuscul copiii se extrag din peisaje
obiectele dispar nici nu mai știi dacă le-ai atins

rămâne validă doar operația pe care o facem zilnic asupra
memoriei.

despică-ți capul o dată pe zi
extrage o amintire care să-ți taie răsufarea
corpul tău e un T în mâinile leneșe ale femeii de serviciu.

2014-02-07 00:21 GMT+02:00

am fost bătrână dar acum sunt bine
spun adevărul
orașul e sub zăpadă nu mai vorbesc singură și nici cu tine
viitorul
cât mai îndepărtat mă preocupă intens
am copii
deci nu iau în calcul șansa pe care ți-o oferă un spital de
boli nervoase

într-un moment de frică m-am surprins încurajându-mă
cu vocea ta
niște vorbe
nici nu mai știu dacă le-ai spus vreodată sau doar
îmi imaginez că le-ai spus
stau în fotoliul meu rupt și ascult râsete din bucătărie
anunțând mica beție alimentară

urmează înviorarea
vom obține credite cu ele vom achita facturi
și rate și alimente sănătoase vom avea burta plină va fi cald
vom pune benzină și vom călători în jurul blocului mereu
în jurul blocului
ultrasofisticați
ultraadaptați
posibil nemuritori

Am terminat sesiune

sunt obosită nedumerită și plină de pix
ai crede că sunt vânățăile cu care plecam dimineața de la tine
și care îmi țineau discret companie tot drumul
450 de km de la ieșirea din orașul tău
până la intrarea în orașul meu
450 de km
privind insistent scaunul gol din dreapta
cu senzația aia stranie
de accident

<http://www.sciencealert.com>

/reality-doesn-t-exist-until-we-measure-it-quantum-
experiment-confirms

At the quantum level, reality does not exist if you are not
looking at it

azi dimineață
azi dimineață
când v-am trimis la toți trei mesajul
/a murit A.B..mi se pare oribil/
mi s-a făcut și mai dor de tine
aveau copacii din curte o groază de flori mici și roz
foarte urâte și cu miros de spital

aș fi fugit să te văd la Sinagogă
să intru doar câteva secunde cât să te văd în mijlocul
tinerilor olimpici
din spate
apoi să fug acasă să mă încui
și să trimit mesaj la toată lista
nu ieșiți din casă
mor random poeți tineri
cu copii mici.

Imunitatea neînțelegerii – Liberty Bridge

După ce-am învățat în gol manivela mașinii cu suveniruri
fără să cadă nici o monedă
fumând îndelung pe terasa de lângă funicular
cu tine vorbesc

Budapesta

orașul bazinelor cu aburi fierbinți
băieți aroganți
și vânzătoare mult prea elegante:

Casa Terorii

Meniul rănced pentru turiști și
Ploaia înghețată de pe Szent Gellért hegye

toate împreună
rostogolesc acum la vale butoaie în care tristețea
face eforturi supraomenești
să se transforme-n nostalgie

Casa ta Istvan

e plină de musafiri, câini, copii și paprika
ai crescut ai copii
imposibil de mari
fumăm în același oraș
chiar dacă eu m-am lăsat de mult de fumat
în picioare

și nu vreau să uit
pantofiorii de fier ruginiți pe malul kék Duna
sub care plutesc încă țipetele
neînghițite de curenți
ale copiilor evrei împușcați în cap.

Bulevardul Andrassy gol
consumând în liniște
marile explozii
Bastionul pescarilor
muzeul muzicii
muzeul farmaciei

nici plimbarea cu vaporețul pe sub toate podurile
pe care **chiar atunci ai fi putut să treci**
tu

Băile Széchenyi
crăpăturile pielii din care noaptea țâșnește lumină
și Piața eroilor
unde
printre chinezi în pelerine de plastic
strigând entuziasmați

insert sun, insert sun

spânzurați de capetele bețelor de selfie
clic, clic zâmbește!
m-am oprit
și-am vomat.

De trei zile învârt manivela mașinii cu suveniruri
la Castelul Regal
fără să cadă nici o monedă
te aștept.

CFrircire

după nopțile
în care a rămas fără mine
ne regăsim ritmurile domestice
ca după o lungă perioadă de spitalizare
nu pornim nici o discuție
pereții sunt scăldați în lumina albastră
eu în fotoliu cu ochii închiși ascult algiers
la o singură cască

întins în pat
D. ascultă pe Yoube
interviuri cu ceferiști

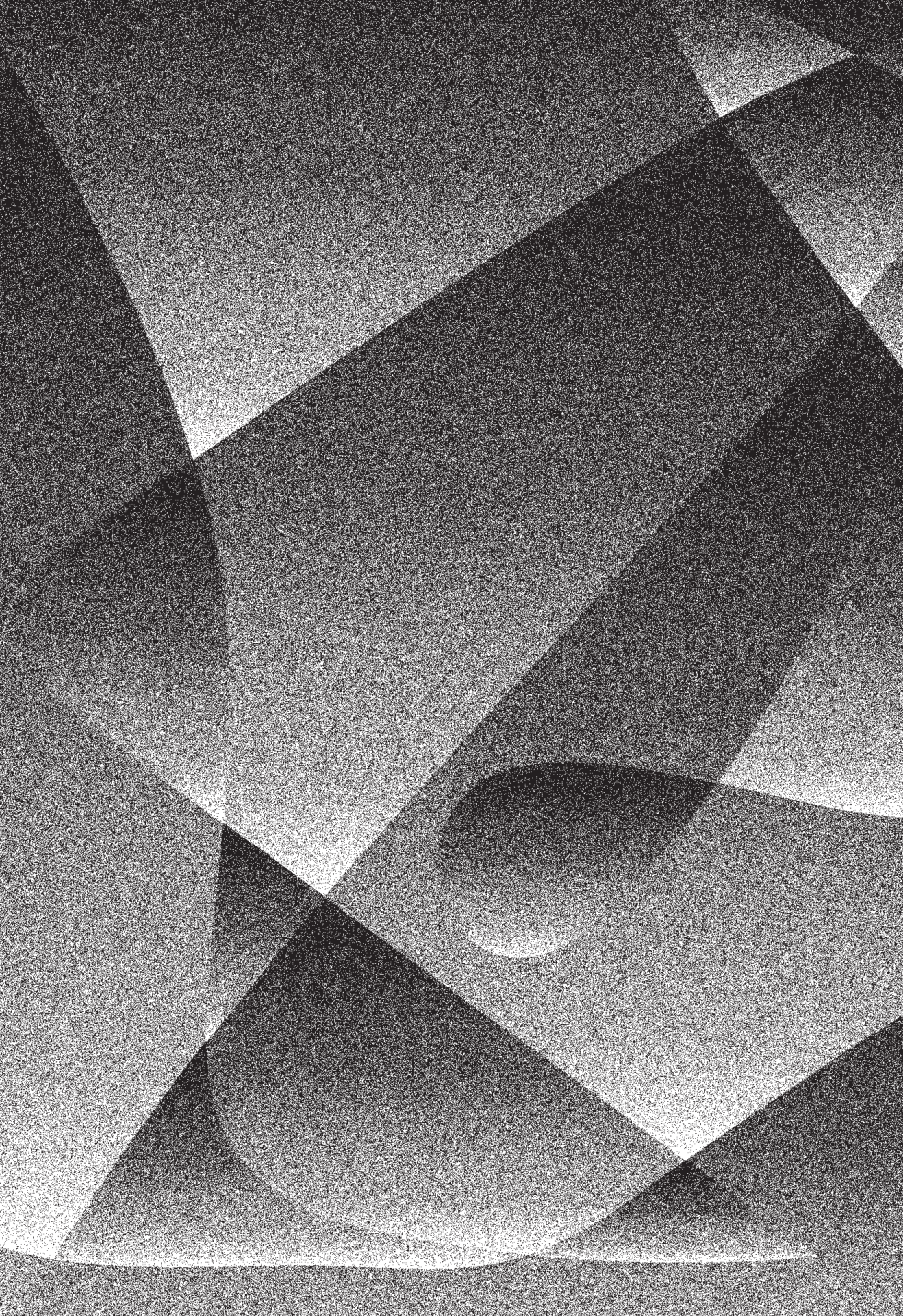
broasca luminoasă din Cracovia
îmi amintește de tine
e jucăria noastră nemuritoare
își face imperturbabilă datoria
chiar dacă nu e nimeni acasă

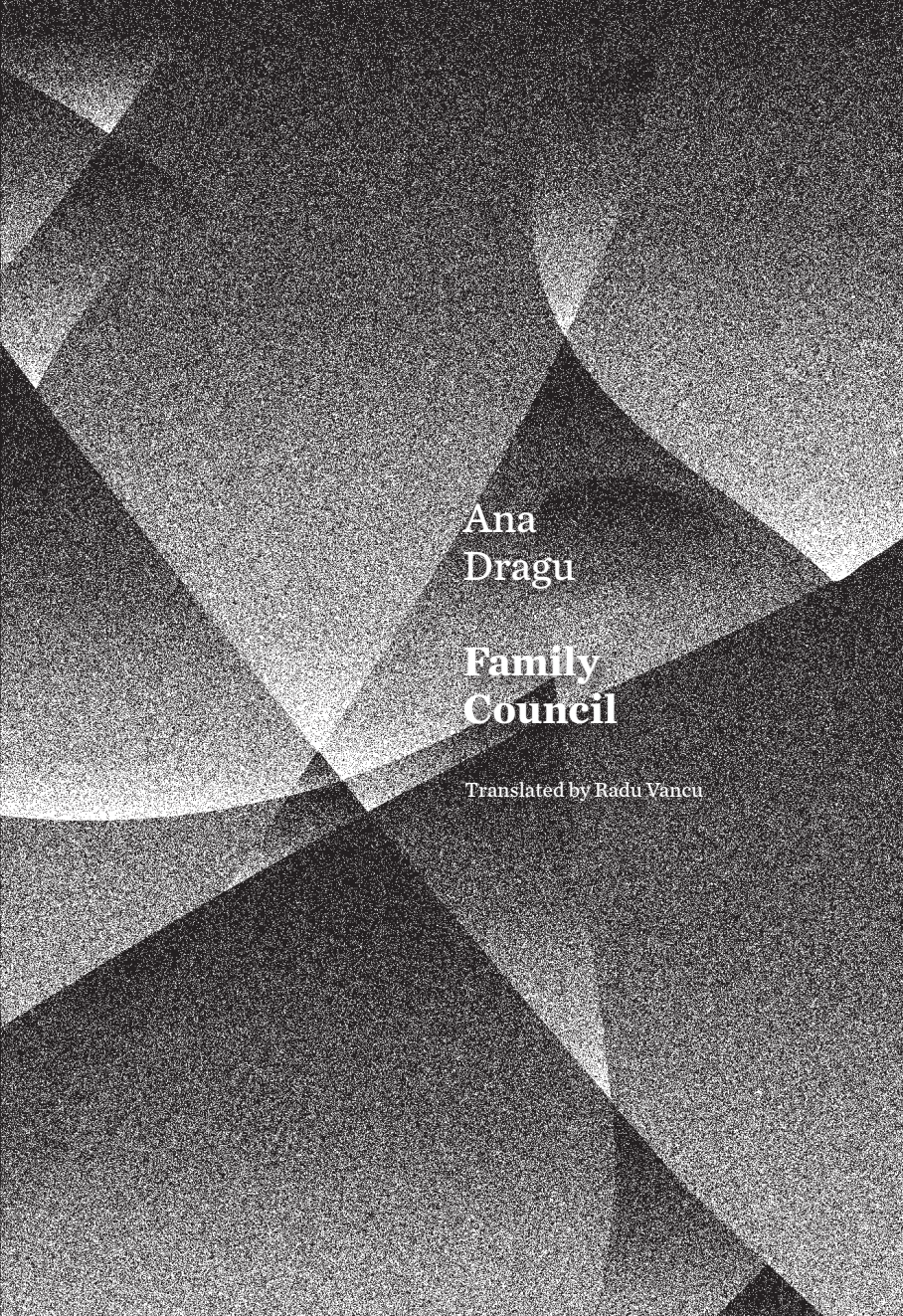
Putere

dacă nu stingi broasca luminoasă mâine o să fii foarte obosit
și o să vorbești prostii și o să râdă copiii de tine
dacă n-o stingi în clipa asta
ești pedepsit

Copii

am copii
vreau copii
ce bine că dormind lângă tine
am născut copii
faceți copii
mulți copii
copiii nu te lasă să mori
copiii nu te lasă să scrii.

Ana
Dragu

**Family
Council**

Translated by Radu Vancu

Family Council

not to open central heating until late november
to consume more potatoes
sour soup stew paprikash with yoghurt
potatoes fried or baked
mashed, scalloped, stewed
French potatoes
for heavenly creatures

to accept old clothes for alms
new clothes are Chinese anyway
Fuck China! Fuck the invading winter!

I'll borrow the money for private lessons
and you know what, I said protectively
when I was little I wrapped my handbooks in paper,
not in shining covers
it was brown but now it also comes coloured
coloured paper!
you can change your favourite colour

there's nobody on the hall so don't let the light on
I started saying
while my daughter pulled her pyjamas
towards the bed

that light doesn't keep you warm.

March 8 and March 7 and Always

Good evening,
I've called you to tell me many happy returns.
I've allowed 24 hours to pass
but I thought you might like telling me many happy returns.

Because I speak out of obligation
I keep quiet for long
when I'd like to speak
everything happens against my nature
I want to press filter message
and I press accept
unlike
and I press like
I want to press unfollow
and I press follow
the phone's ringing tone makes me howl.
I howl inside and then politely:
Hello! Yes, please! How can I help you?
I howl inside
I howl.

Because you greet me
I have to answer
because I am I
and a stadium crowded with people lacking elementary
tenderness

who want to tell
to recount
to whine
to announce
to inform
to bring to my knowledge

because my thoughts
my skin and my synapses
have died out
and there is never silence
and there is never enough darkness
never enough silence
to process: you were so beautiful
I could not realize back then how beautiful you were.

because the
ringing tone
and the door-knocking
make my gorge rise
with infinite tenderness I answer:

good evening, I am so sorry to hear that you feel.

the howl comes one millimetre out of the mouth
and falls to the ground.

Sadder Than a Handbook

it's only tuesday and i feel like crying
holidays are over
and the time for the next three months.

children's spines are curving fast and sure
under the weight of school handbooks.

off to work!

nothing with tender meat
is man's friend.

Above Us the Hurricane

I howled as lowly as I could
hoping that the few extra kilos
will evaporate through my breath

as wonderful people from Stanford
say it's done.
You only partly turned your head
when I neared your table
didn't say have a sit
continued your incoherent conversation about poetry
as if you saw through me
for a split second
descending upon us
the end.

The First Frames of a Movie About Silence

if somebody came
to slowly beat his heart
behind the door
I'd have at least whom to oust

but look nobody comes
the kids crossed the room earlier
spilled my coffee mug
on the sheets

I muffle the blot
put the other pillow at her head.

The Second Frame of a Movie About Silence

for one single morning
to have the certainty of the bread seller
her limpid blue eyes
blinking on the beat of the cash register

the ability to handle tens of knives
with my thoughts ever further from my hands
at the other end of the world where
you
falteringly step out of your bed

cross the hall and in front of the
mirror study the map
which the worn-out pillow case imprinted
on your cheek:

I am alone
and things looked upon too long
slowly
lose
beauty.

Non Joy

you did not leave
if you left it would've been useless to write you how
every thought grows small
and every man grows minute kids extract themselves from
landscapes
objects disappear you don't even know if you touched them

it only stays valid the surgery we apply daily to our memory.

split your head once a day
extract a memory which to cut your breath
your body is a T-mop in the lazy hands of the scrubwoman.

2014-02-07 00:21 GMT+02:00

I was old but I'm good now
I'm telling the truth
the city is under snow I don't speak to myself anymore and
neither with you
the future
as far as possible concerns me intensely
I have kids
so I don't take into account the chance offered
by a nervous diseases hospital

in a moment of fear I caught myself
cheering me up with your voice
some words
I don't even remember if you ever said them or just
I imagine you have
I sit in my broken armchair and hear laughter from the
kitchen
announcing the little eating bout

then comes the exhilaration
we'll get loans we'll pay bills with them
and mortgages and healthy food we'll have our stomachs full
it'll be warm
we'll fill it up with gas and travel around the block
always around the block
ultrasophisticated
ultraaccomodated
possibly immortal

Final Exams are Over

I'm tired baffled and covered with pen ink
you'd think they are the bruises with which I left from you
 in the mornings
and which discretely kept me company all the way down
450 km from the exit of your town
to the entrance in my town
450 km
insistently looking at the empty right seat
with that strange sensation
of accident.

<http://www.sciencealert.com>

/reality-doesn-t-exist-until-we-measure-it-quantum-
experiment-confirms

At the quantum level, reality does not exist if you are not
looking at it

this morning

this morning

when I sent the message to the three of you

/ A. B. died it feels horrible/

I missed you even more

the trees in the courtyard had countless tiny pink flowers
extremely ugly and smelling like hospital

I would've run to see you at the Synagogue

to enter just for a few seconds to see you amidst the young
olimpics from behind

and then to run home to lock myself

and to send message to all my list

don't come out of your homes

there are dying randomly young poets

with small kids.

The Immunity of Misunderstanding — Liberty Bridge

After I rolled idly the handle of the souvenir machine
without any coin falling
smoking endlessly on the terrace near the cableway
I am talking to you

Budapest

city of hot steam pools
arrogant boys
and way too elegant sellers:

House of Terror
Rancid menu for tourists and
Icy rain on the Szent Gellért hegye

all together
are now rolling down barrels inside which sadness
makes superhuman efforts
to change into nostalgia

Your house Istvan
is crowded with guests, dogs, children, and paprika
you've grown you have kids
impossibly grown
we smoke in the same city
even though I've quit smoking long since
standing

and I don't want to forget
the small rusty iron shoes on the kék Duna shore
under which there still float the screams
ungulped by currents
of the Jew kids shot in their heads.

The empty Andrassy boulevard
silently consuming
the great explosions
Fishermen's Bastion
the museum of music
the museum of pharmacy

neither the small boat stroll under all the bridges
on which **right then you could have passed**

the Széchenyi Baths
the skin cracks from which at nighttime there is spread light
and the Heroes' Square
where
amid Chinese people in plastic gowns
enthusiastically crying

insert sun, insert sun

hanging at the end of their selfie sticks
click, click smile!
I stopped
and puked.

For three days now I've been rolling idly the handle of the
souvenir machine
at the Royal Castle
and no coin has fallen
I am waiting for you.

Power

if you don't turn off the luminous frog tomorrow you'll be
very tired
and you'll talk nonsense and kids will laugh at you
if you don't turn it off right now
you're grounded

Kids

I have kids
I want kids
it's so good that sleeping next to you
I gave birth to kids
make kids
lots of kids
kids don't let you die
kids don't let you write.

On the Author

Ana Dragu was born in Bistrița on November 13, 1976. She has published four poetry collections: *Grass for Beasts / Iarbă pentru fiare* (Charmides, 2004), *The Wax Doll / Păpușa de ceară* (Charmides, 2008), *The Guardian Woman / Păzitoarea* (Charmides, 2012) and *Borderline* (Charmides, 2017). She has also published a widely appraised non-fiction book based on her experience as a mother of an autistic child, *Mâini cuminiți. Copilul meu autist / Well-Behaved Hands. My Autistic Child*. She is the founder and director of “The Little Prince Center of Resources and Reference for Autism” in Bistrița.

O pjesnikinji

Ana Dragu rođena je u Bistrici (Rumunjska) 13. studenog 1976. Objavila je zbirke poezije *Trava za zvijeri* (Iarbă pentru fiare, Charmides, 2004.), *Voštana lutka* (Păpușa de ceară, Charmides, 2008.), *Čuvarica* (Păzitoarea, Charmides, 2012.) i *Borderline* (Charmides, 2017.). Također je autorica cijenjene publicističke knjige temeljene na njezinom iskustvu majke autističnog djeteta, *Mâini cuminți. Copilul meu autist / Dobro odgojene ruke. Moje autistično dijete*. Osnivačica je i ravnateljica Centra za resurse i reference za autizam “Mali princ” u Bistrici.

Impresum

Goranovo proljeće

Edicija

Versopolis

Urednik

Marko Pogačar

Lektura i korektura

Dorotea Held

SKUD "Ivan Goran Kovačić"

Zagreb, Opatovina 11

info@igk.hr

www.igk.hr

Za nakladnika

Tomislav Kosovec

Oblikovanje knjige

Tina Ivezić

Damir Prizmić

Tisak

Sveučilišna tiskara, Zagreb

Naklada

1000 primjeraka

CIP zapis je dostupan u
računalnome katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 001138813.

ISBN 978-953-6126-84-2

VERSOPOLIS

where
poetry
lives

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

sku^{igk}

